

Het verhaal van Keridwen

training & voorstelling

Verhaal van de Maand 13 december 2009

13 december 2009 bestond Keridwen 12,5 jaar. Zowel het jubileum als het jaargetijde nodigen uit om zowel terug als vooruit te kijken. Wat is er gebeurd? Waar sta ik nu? Wat wil ik nog bereiken? In mijn Afagddu-weblog doe ik dat ook zeker. Waar het mij hier omgaat is, dat je dat daar dan wel toe in staat moet zijn: terugkijken naar het verleden of vooruitkijken naar de toekomst. Je neemt afstand van jezelf in het hier-en-nu en zet jezelf in de tijd ergens op zwerftocht van verleden via het heden naar de toekomst.

Wanneer was ik argeloos en open? Wanneer trok ik mij behoedzaam terug? Wanneer verbond ik mij met mensen? Wanneer ging ik mijn eigen gang? Wanneer trok ik ten strijde om mijn doelen te bereiken? Wanneer nam ik de zorg op voor anderen. Wanneer bouwde ik aan mijn eigen plek in de wereld? Wanneer brak ik af wat ik niet wilde? Wanneer kreeg ik alles onder controle? Wanneer gebruikte ik wat ik op mij weg vond? Wanneer nam ik afstand om de samenhang der dingen in te zien? Wanneer leefde ik tot in de toppen van mijn vingers in het heden?

Op deze plek wil ik graag nog eens het verhaal van Cerridwen vertellen, waarnaar Keridwen is genoemd. Daaraan vooraf wil ik u uitnodigen tot een experiment: focust u zich even op waar u nú bent in uw leven (zakelijk, privé). Dan gaan de gedachten toch veelal ook direct naar waar u vandaan bent gekomen, wat u reeds hebt bereikt en waar u nog naartoe wilt? U ziet ontwikkeling, keuzes, inzichten, successen, gemiste kansen, herkansingen, vallen en opstaan, hoop en verwachtingen. Kunt u zichzelf los zien van de tijd? Er is alleen hier-en-nu: opgedane ervaringen in het verleden bieden geen enkele lering voor de toekomst. Lukt het? Hoe voelt dat?

U voelt zich nu net als Gwion Bach, een eenvoudig mensenkind, die door de Keltische godin Cerridwen wordt uitgenodigd om in haar kookpot te roeren terwijl zij elders bezig is.

Waarom? U en Gwion Bach hebben geen flauw idee. Waarom zou u ook! Alleen het heden telt. U roert in de kookpot van de godin van de inspiratie, de hoedster van de bovenmenselijke wijsheid. Misschien gaat zij wel de wereld rond om in alle uithoeken en seizoenen ingrediënten te verzamelen voor het brouwsel waar u in roert. Wellicht zal in deze kookpot de wijsheid van verleden, heden en toekomst ontstaan, dat zij nodig heeft als geschenk voor haar zoon Afagddu. U weet het niet. U roert gewoon. Dag in dag uit. Week in week uit. Maand in maand uit. Op onverwachte momenten duikt de godin Cerridwen op en voegt iets toe aan het brouwsel om vervolgens spoorvlagen weer de wereld in te gaan.

Denkt u, dat u zich af zou vragen wat zij doet? Waarom? Waartoe? Zou u niet nieuwsgierig worden? Waar gaat zij heen? Hoe zou het daar zijn? Zou er geen verlangen in u ontstaan om ook op weg te gaan en de wereld te verkennen? U houdt slechts het vuur onder de kookpot gaande en u roert. Bijna een compleet jaar glijdt voorbij zonder dat u zich er bewust van bent. U denkt niet, u hebt slechts een taak te doen. Dan als een jaar min een paar dagen is verstreken, eist het continue roeren, dag en nacht, eindelijk zijn tol. U hoofd tolt van

vermoeidheid. Uw armen voelen als lood door uw maandenlange slaapgebrek. Uw verkrampte vingers verliezen hun greep op de grote roerlepel. U valt snurkend voorover tegen de hete pot. De roerlepel valt in het brouwsel. Het brouwsel spat op. Drie druppels maken een ruime boog door de lucht en belanden op uw hand. U schrikt op en staart een moment wezenloos naar het vochtvlekken op uw hand.

Wat doet u dan? Doen alsof er niets aan de hand is. Verder gaan met wat u een klein jaar al deed? Voorzichtig de roerlepel uit de kookpot vissen en verder roeren? Dat is goed mogelijk. De vertrouwdheid van wat wij kennen is heel verleidelijk. Verleden en toekomst bestaan niet. Denken is overbodig. Oorzaak en gevolg hebben geen relatie. Uw instinkt beslist. In een vloeiende beweging brengt u uw hand naar uw mond en u likt het brouwsel op. Op dat moment, als getroffen door de bliksem, ontstijgt u het heden en overziet u verleden, heden en toekomst. U beseft wat u heeft gedaan: u hebt geproefd van Cerridwen's brouwsel waarvoor zij een jaar lang met veel moeite de ingrediënten overal vandaan heeft verzameld. De drie druppels die u hebt opgelikt hebben haar brouwsel waardeloos gemaakt. In de kookpot pruttelt slechts nog een zielloze substantie. U daarentegen kunt wat nog nooit een mens voor u heeft gekund: denken, causaal denken, vooruit denken. U weet opeens. U begrijpt. U kent uw eigen vragen. U snapt Cerridwen's doen en laten. U ziet onbegrensde mogelijkheden. Met de gedachten komen de emoties, de verwachtingen, de acties. U realiseert zich dat als Cerridwen zo meteen thuiskomt om de laatste ingrediënten aan haar brouwsel toe te voegen, zij u zeker niet dankbaar zal zijn.

Natuurlijk is Cerridwen verontwaardigd, boos zelfs. Al haar werk van een jaar is voor niets geweest. Ze denkt aan haar twee kinderen: Crearwy, haar dochter, zo mooi en licht als de dag, voor wie zij een gouden toekomst ziet weggelegd en haar zoon Afagddu, lelijk en donker als de nacht. Om hem maakt zij zich grote zorgen. Hoe moet hij zich staande houden in het leven als straks zijn moeder er niet meer zal zijn? Wie zal hem accepteren? Wat moet je nu als moeder doen om straks... Het ligt dan wel niet in haar macht haar zoon Afagddu dezelfde schoonheid en lichtheid als haar dochter Crearwy te schenken, wel is zij in staat hem iets anders te geven. Niet voor niets is zij toch de hoedster van de kookpot waarin bovenmenselijke krachten worden gebrouwen? Met haar brouwsel zal Afagddu uitstekend zichzelf in het leven kunnen redden.

Precies een jaar plus een dag duurt het voor haar brouwsel gereed is. Sudderen moet het en pruttelen. Ontelbare ingrediënten moeten op het juiste moment worden toegevoegd. Moeilijk vindbare ingrediënten somtijds, van dichtbij en veraf, uit alle vier de jaargetijden. Het enige wat ze nog nodig heeft is een mensenkind dat in staat is en bereid is om een eenvoudige taak te verrichten: een beetje roeren in haar kookpot... Nu kan ze weer helemaal opnieuw beginnen!

En u? U vlucht. Al snel hebben Cerridwen's scherpe ogen u ontdekt. Ze zet de achtervolging in. Een paar maal weet zij u bijna in te halen. Opgejut door haar snelle naderen, weet u haar steeds voor te blijven door gebruik te maken van uw nieuwe vermogens en uzelf te transformeren. Steeds heeft Cerridwen op uw verandering een adequaat antwoord. Dan moet u opnieuw... en zij weer... Dan denkt u eindelijk de ultieme oplossing te hebben gevonden. Als het nodig is, kunt u onvindbaar onderduiken in de massa: u transformeert uzelf in een enkele korrel graan te midden van vele. Als reactie verandert Cerridwen in een kip en begint rustig àlle korrels een voor een van de grond te pikken.

U hebt de drie druppels van inspiratie uit de kookpot ten volle benut. U hebt uw verlangen om te ontdekken en uit te proberen alle ruimte gegeven. Met vallen en opstaan wist u steeds te transformeren. U was zelfs bereid u aan te passen en op te gaan in de massa. Ondanks alle uw vernuft en al uw inspanningen bent u toch nog opgevreten. Einde verhaal? Is dat wat uw vermogens u uiteindelijk opleveren?

Is dit ook het einde voor Gwion Bach, het mensenkind, dat in het verhaal van Cerridwen door haar wordt opgegeten? Cerridwen keert terug naar huis. Opnieuw een jaar plus een dag te gaan voor haar brouwsel voor Afagddu gereed is. Doelbewust stroopt ze haar mouwen op en gaat aan de slag. Dan voelt ze opeens iets ongewoons. Diep weggeborgen in haar buik. Iets bewegends, iets levends. Ze is zwanger! Dat moet de jongen Gwion zijn, die zij als graankorrel heeft gegeten! Ze kan het echter niet meer over haar hart verkrijgen de jongen alsnog te straffen. Als de baby ter wereld komt, stopt zij het kind in een leren mandje en geeft hen over aan de rivier om gevonden te worden. Als snel wordt Gwion door een rijke landeigenaar uit het water gevist en mee naar huis genomen. Zijn pleegvader is onder de indruk van de uitstraling van het kind en noemt hem vertederd Taliesin, dat 'stralend uiterlijk' betekent. Taliesin groeit op tot een talentvolle bard

Marcel van der Pol

en troubadour, een wijze raadgever en een groot tovenaars.

De vraag is nu, aangezien u meer ervaring hebt als Gwion, beter uw eigen handelen kunt plaatsen, veel beter uw vermogens kunt gebruiken om te begrijpen en te voelen en te handelen, bent u nu bereid om ook te verdwalen in de buik van Keridwen en mogelijk herboren te worden met een 'stralend uiterlijk'?

Een vrije interpretatie van Cerridwen mythe, waar Keridwen dankbaar gebruik van maakt. Keridwen is genoemd naar de Keltische godin Cerridwen.

Beiden houden hun "Drie Druppels van Inspiratie" hoog in het vaandel..

*- vrij naar de Keltische Cerridwen-mythe
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*

www.keridwen.nl